

“Intervenció psicopedagògica en casos de: dificultats d'adquisició del llenguatge i d'aprenentatge de les matemàtiques al cicle inicial de primària; dificultats d'aprenentatge a 1r d'ESO associades a TDAH”.

Pràcticum II. Psicopedagogia.
Educació Escolar 0-18 anys. Aula 8.
Curs 2013-2014. 2n semestre.

Alumna: M. Magdalena Matas Escobar **Consultor:** Josep Maria Garcia Balda

INDEX

1- Introducció.	3
2- Descripció del projecte inicial.	4
3- Els gabinets psicopedagògics privats.	5
3.1. Justificació de la tria del context.	5
3.2. El centre de pràctiques:	5
4- Teories psicopedagògiques relacionades. Legislació.	8
4.1. L'anàlisi de casos:	8
4.2. Constructivisme:	8
4.3. Perspectiva sistèmica.	8
4.4. El TDAH.	8
Què és el TDA-H?	8
4.5. Teories d'aprenentatge del llenguatge.	11
4.6. Legislació.	12
4.7. Documents referents a la institució.	13
4.7.1. Els fulls de registre	13
4.7.2. Enquesta de satisfacció.	13
4.7.3. Formació bàsica en aspectes psicoeducatius: TDAH.	14
5- Objectius inicials.	16
6- Justificació de les modificacions del Pla.	17
7- Treball realitzat durant les pràctiques.	18
7.1. Exposició dels casos:	18
7.2. Fase de recerca i pre-disseny:	19
Avaluació de la fase:	21
7.3. Disseny del pla d'intervenció.	22
7.3.1. Diagnòstic.	22
7.3.2. Disseny.	25
Indicadors d'avaluació:	28
7.4. 1era implementació.	28
7.4.2. Sessions realitzades.	31
Indicadors d'avaluació:	33
7.5. Ajustament.	34
Indicadors d'avaluació:	36
7.6. Zona IMPLEMENTACIÓ.	36
Indicadors d'avaluació:	37
7.7. Conclusions.	38
7.7. 2. Prospecció.	39
7.7.3. Propostes de seguiment.	40
7.8. Anàlisi.	40
7.9. Dissecció de resultats.	41
7.10. Evolució de la idea general.	41
8- Conclusions.	42
BIBLIOGRAFIA. WEBGRAFIA.	43
ANNEXOS DOCUMENTALS.	44

1- Introducció.

En aquest document pretenc reflectir i sintetitzar el que he après al llarg d'aquest període de pràctiques. Hi ha hagut moments de dubtes, d'acumulació de feines... però una vegada que ja s'ha finalitzat, puc dir que ha estat una tasca molt engrescadora i positiva. Em consider afortunada d'haver pogut viure aquesta primera experiència com a "aprenent de psicopedagoga" (és el títol del meu blog del Pràcticum).

Queda ja enfora l'any 2002, quan vaig iniciar els estudis de Psicopedagogia: les he realitzat de manera intermitent, ja que estat alguns semestres, fins i tot alguns anys, sense cursar cap assignatura. Bastants dels coneixements adquirits he mirat d'aplicar-los a la meua feina diària com a mestra de primària. Per a realitzar les pràctiques, he hagut de refrescar continguts d'assignatures realitzades feia temps, i he intentat que quedassin reflectides en la tasca que he duit a terme.

He fet les pràctiques a un centre psicopedagògic privat: per aquest motiu, he pogut fer intervencions individuals i en parella amb infants amb edats compreses entre 6 i 12 anys.

M'he centrat en la intervenció en les dificultats d'aprenentatge, en especial del llenguatge, més que en diagnosticar si són infants amb TDAH o dislèxia.

2- Descripció del projecte inicial.

Al centre psicopedagògic privat on realitz les pràctiques, el principal àmbit d'intervenció són els infants i les seves famílies. Per aquest motiu em vaig decantar per centrar-me en infants que hi acudeixen.

El projecte inicial era:

“Intervenció psicopedagògica en casos de: dificultats d'adquisició del llenguatge i d'aprenentatge de les matemàtiques al cicle inicial de primària; dificultats d'aprenentatge a 1r d'ESO associades a TDAH”.

Havia de tenir quatre “casos”. Vaig assignar-los lletres, segons la seva edat. En el cas de B i C, per l'antiguitat en el centre.

A: nina de 1r de primària amb dificultats d'aprenentatge de les matemàtiques

B: nina de 2n de primària amb dificultats d'aprenentatge de les llengües.

C: nin de 2n de primària amb dificultats d'aprenentatge de les llengües.

D: al·lot de 1r d'ESO amb dificultats d'aprenentatge.

A l'inici de les pràctiques “**A**” es va donar de baixa (ha seguit venint esporàdicament al centre, però només amb el psicòleg). El blog ja estava iniciat, així que vaig mantenir la denominació de cadascú.

Calia delimitar bé les meves funcions, no es tractava de fer de mestra de repàs, ni tampoc de psicòleg.

Ajudaria al diagnòstic dels infants (tot i que és una tasca dels professionals del centre), faria intervencions directes amb ells i cercaria i/o elaboraria material específic. Mantindria una comunicació amb els centres educatius dels infants.

3- Els gabinets psicopedagògics privats.

3.1. Justificació de la tria del context.

El context on he realitzat les pràctiques és un centre psicopedagògic privat multidisciplinari. Aleshores, es troba dintre de l'àmbit d'educació escolar 0-18 anys, tot i que el podríem considerar un context no formal.

Vaig triar treballar en un centre d'aquestes característiques, perquè com a mestra tutora de primària he pogut observar la feina que realitzen els psicopedagogs que integren els equips d'orientació dels centres educatius. Volia conèixer altres realitats, altres sortides professionals i vaig trobar en les pràctiques l'ocasió de poder-ho fer.

He iniciat les pràctiques en octubre (pràcticum I) i les he finalitzat en juny. Per aquest motiu, per a mi han estat com un "curs escolar", amb una continuïtat lògica per gener i febrer.

M'ha permès veure tot un "cicle" del centre de pràctiques, així com de dos dels infants en què he centrat el meu Pla d'intervenció (D ha vingut des d'octubre, B des de novembre).

3.2. El centre de pràctiques:

Funcions del centre

Funcions del centre:

Col·laborar en el desenvolupament personal, social, familiar, cognitiu i emocional dels infants de 0-18 anys, i d'adults. Es vol ajudar als infants a què aconseguixin un desenvolupament integral de les seves capacitats i habilitats necessàries per al futur.

Professionals que hi treballen

Pel que fa als professionals que treballen al centre, el meu tutor de pràctiques és el director: és psicòleg infantil i ha treballat en programes d'èxit escolar.

Al centre realitza funcions de psicòleg infantil i de psicopedagog. El pedagog escolar també realitza funcions de psicopedagog

Principals funcions:

- respon a les demandes de les famílies i/o dels centres educatius de diagnòstic i d'assessorament.
- Re-conceptualitza i transforma les representacions més habituals de les famílies i dels alumnes (i si es pot i cal, del professorat dels centres educatius dels infants).

- Intervenció directa amb els infants i les seves famílies. Atenció primerenca (0-6 anys), infants i tractament de continuïtat. Tractament i reeducació de retards en el desenvolupament i de dificultats d'aprenentatge escolars.
- Orientació acadèmica, personal, escolar i professional (segons l'edat dels infants).
- Divulgació de temes relacionats amb la infància i l'educació: mitjançant xerrades, articles a distintes xarxes socials (plana web del centre, facebook, twitter).
- Coordinació i supervisió de la tasca de la resta de professionals del centre. Si cal, delega en altres segons la intervenció que calgui dur a terme (p. ex Logopeda).

Enfocament estratègic interdisciplinari i col·laboratiu, tant entre els professionals del centre com amb els exteriors que estiguin implicats en els casos.

- Psicòleg infantil
- pedagog escolar
- logopeda
- psicòleg d'adults
- nutricionista
- terapeuta ocupacional

S'ofereixen serveis des de nadons fins a adults.

Al llarg de la meua estància, s'han realitzat **tallers** com ara:

- Dansa amb el teu bebè (impartit per la terapeuta ocupacional).
- Taller de moviment teràpia per a nins (terapeuta i psicòleg).

Adreçat a infants de 5 a 12 anys amb problemes de conducta, conducta oposicionista, impulsivitat o hiperactivitat.

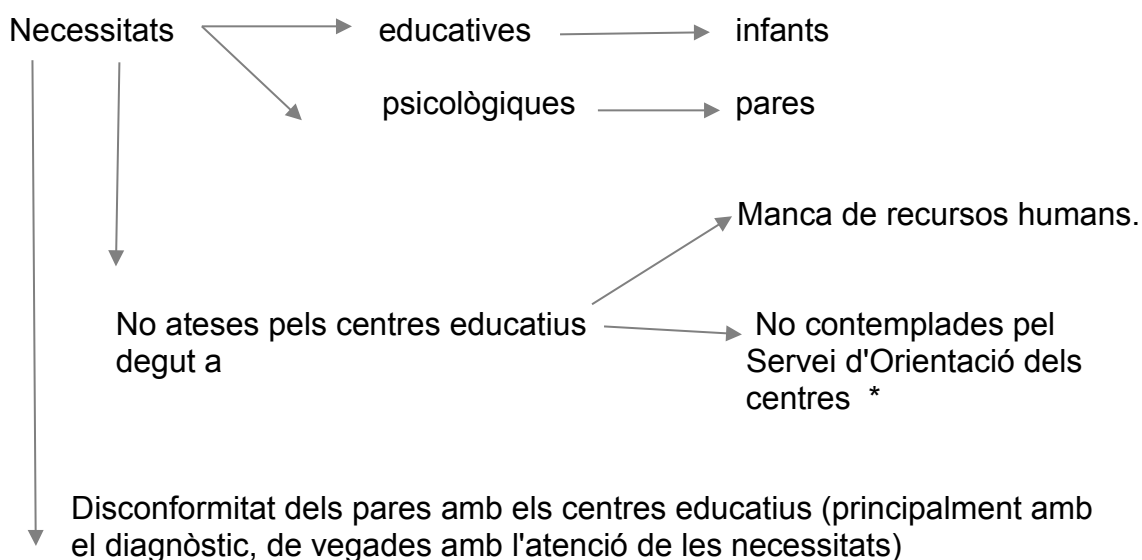
- Taller de Chi Kung (especialista).

S'ha realitzat una setmana de portes obertes, amb xerrades i activitats divulgatives.

S'han implicat en activitats mediambientals cedint el centre per a realitzar reunions a la plataforma "Balears diu no" i recollint signatures en contra de les prospeccions petrolíferes a la mar Mediterrani, ja que en són membres.

Quin motiu fa que les famílies optin per acudir a un centre psicopedagògic privat?

Ho he sintetitzat de la següent manera.

* Un exemple seria l'atenció psicològica per TDAH als infants i a les seves famílies. Un altre seria el de centres privats que no disposen quasi de Servei d'Orientació. Els pares d'aquests centres ho saben: és una manera de "convidar" a deixar el centre educatiu si els fills comencen a tenir dificultats d'aprenentatge.

Quin tipus de famílies acudeixen al centre?

Són famílies preocupades pels seus fills (el seu desenvolupament harmònic, la seva educació). La majoria no ve per prevenir, sinó perquè hi ha hagut qualche problema de caire psicològic i/o educatiu amb el seu fill/filla.

A activitats com els tallers o les xerrades sí que el principal motiu és de prevenció, per ampliar informació sobre aspectes psicoeducatius).

La gran majoria és de nivell econòmic mitjà, mitjà-alt.

Quins motius porten a abandonar el centre?

Quan per part dels professionals del centre es troba que els infants ja no ho necessiten.

Degut a què és un centre privat hi ha famílies que deixen d'acudir al centre tot d'una que els infants tenen una lleugera milloria, encara que caldria continuar durant més temps.

4- Teories psicopedagògiques relacionades. Legislació.

4.1. L'anàlisi de casos:

El treball que he realitzat es troba dins de la perspectiva d'investigació qualitativa. M'he fonamentat en l'anàlisi de casos, ja que permet "descriure situacions complexes com a mitjà per a comprendre-les millor" (Giné, 2003, mòdul 1, pàg. 7).

4.2. Constructivisme:

Les intervencions que he realitzat segueixen els principis constructivistes: parteixen dels coneixements previs dels infants, treball a la seva Zona de Desenvolupament Pròxim (Vigotsky).

4.3. Perspectiva sistèmica.

*"Los desórdenes en el sistema familiar y entre los miembros del sistema educativo tienen una **repercusión** inmediata en el **comportamiento** del alumno. Del **mismo** modo, el orden **adecuado** también provoca el **rendimiento** adecuado".*(Fusté, 2010, pàg. 26).

Cadascun dels diferents àmbits d'intervenció psicopedagògica interactua amb els altres. Ho he tengut en compte, per aquest motiu he insistit a intentar comunicar-me amb els centres educatius dels infants.

De la mateixa manera, allò específic que treballem al centre psicopedagògic, influirà el que fan a l'escola.

4.4. El TDAH.

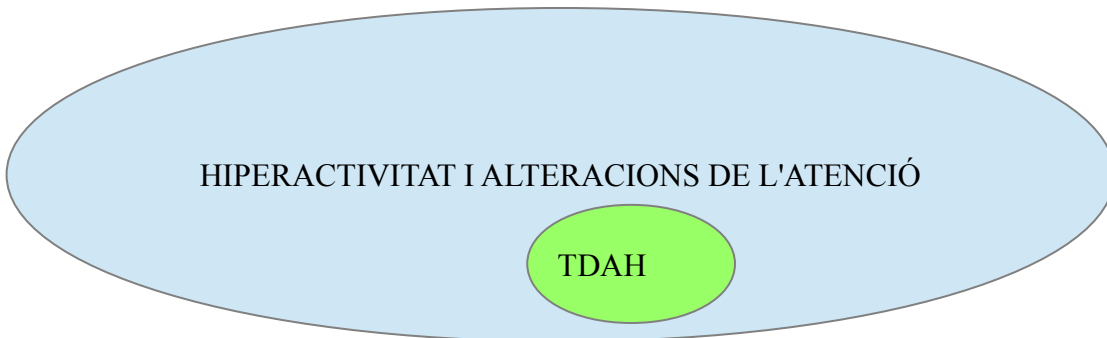
Què és el TDA-H?

Segons Amorós (2013), "El TDAH, com d'altres trastorns existents a les classificacions psiquiàtriques actuals, és un constructe que és rellevant en el nostre context social".

"Hi ha un cert consens en la descripció de la simptomatologia també ho és que hi ha grans divergències respecte a les hipòtesis etiopatogèniques, algoritmes diagnòstics, comorbiditat i orientacions terapèutiques".

Per alguns sectors el TDAH té un origen neurobiològic, mentre d'altres troben que tan sols es tracta d'un conjunt de símptomes deguts a factors diversos.

“El debat i les controvèrsies entre els professionals, i no només entre els de la salut mental, es produeix també entre aquells que defensen que existeix una entitat clínica diferenciada i amb una etiologia orgànica determinada (neurobiològica) i els que no reconeixen la categoria específica i pensen que es tracta d’una agrupació simptomàtica, sense una etiologia clara, que es manifesta en diferents estructures de la personalitat i que respon a múltiples factors (biològics, psicològics, familiars i socioeducatius “(LASA, 2008, Mabres, 2012, citats a Amorós (2013).

Amb aquest gràfic (inspirat en el que hi ha a *Ambit de psicopedagogia n. 40*), es vol exemplificar que no tots els infants amb simptomatologia d'hiperactivitat i alteracions de l'atenció han de ser forçosament TDAH.

Segons el DSM-IV-TR (APA 2000) el trastorn de Dèficit d'Atenció amb o sense Hiperactivitat és un “trastorn de la conducta pertorbadora” : (Bonals, 2007, pàg. 757).

Es 10 vegades més freqüent en els nins que en les nines (Orjales, 2011, pàg. 21).

Afecta entre un 3% i un 7% de la població escolar. (APA, 2002)

Dos subgrups segons els símptomes que predominen:

- problemes d'atenció
- impulsivitat , hiperactivitat motriu. (Orjales, 2011, pàg. 21)

Tenen major nombre de fracassos que d'altres infants: fan més errades, els costa més seguir la classe, organitzar-se, controlar les seves rabietes (Orjales, 2011, pàg. 22)

Per aquest motiu (sempre segons Orjales), tenen una frustració constant, que motiva diverses maneres de reaccionar:

- problemes de conducta
- descàrrega descontrolada de la ràbia
- ansietat
- dedicar més hores d'estudi (per controlar el fracàs).
- **Comportaments de tipus obsessiu i hipercontrolat**
- **Hiperadaptació a les normes).**

Funcionament cognitiu.

- Dificultats en:
 - l'atenció controlada.
 - Processar diversos estímuls de manera simultània.
 - distingir els estímuls rellevants dels irrellevants.
 - Mantenir l'atenció de forma continuada.
- Major sensibilitat a les variacions del context o de l'ambient de treball
- Estils de processament cognitiu poc adients per l'aprenentatge escolar.
 - Predomini del processament global.
 - Poca flexibilitat cognitiva.
 - Dificultats per a organitzar la informació.
- Dificultats en la comprensió i la fluïdesa lectora.
- Dificultats en el càlcul i en la resolució de problemes matemàtics (cap dels tres en té especialment).
- Dificultats d'escriptura i coordinació.
- Dificultats perceptiu-espacials.
- Dificultats per a seguir instruccions i mantenir la motivació.

El TDAH, terme conflictiu.:

Actualment la TDAH és un tema força polèmic. Hi ha sectors, especialment en el món educatiu, que consideren que hi ha un sobrediagnòstic i una sobre medicació; també consideren que es focalitza massa cap a la neurobiologia i la psicologia clínica.

Tal i com diu Farré (2013) *“Este fenómeno ha provocado una polarización de posiciones en el campo de la psicopedagogía, la psiquiatría y la educación en general. Desde una reflexión personal y autocrítica se quiere generar opinión para consensuar criterios de intervención que, sin excluir las aportaciones de las neurociencias, permitan contemplar el individuo desde su plenitud personal y social”*.

Segons aquest autor, la Guia TDAH del Departament d'Ensenyament, per la detecció, identificació i intervenció en l'alumnat amb TDAH és de tendència neurobiologicista: manifesta una determinada actitud respecte a les necessitats educatives i l'educació en general.

“El TDAH, com la dislexia, o altres trastorns de l'aprenentatge, no tenen marcadors biològics clars”. Aquesta in-especificitat fa que en molts àmbits es qüestioni la pròpia existència d'aquests trastorns com entitats nosològiques. De fet, les diferències de criteri entre classificacions diagnòstiques (DSM-IV i CIE-10) poden explicar diferències de prevalença en la població en relació 10/1 respectivament

En canvi, hi ha hagut molt més interès en la utilització dels criteris americans que dels de l'OMS, molt més restrictius.

Estic d'acord en què el que cal prioritzar és un diagnòstic individualitzat per a cada cas, més que no categoritzar-los i donar solucions genèriques, vàlides per a tots en general i per a cap en particular.

A més a més, les característiques de les meves pràctiques m'ho permeten (treball de manera individual o en parella amb els infants, amb alguns d'ells des d'octubre).

4.5. Teories d'aprenentatge del llenguatge.

Segueix les de Teberovsky.

“Molts nens i nenes (...) presenten retards en els coneixements relacionats amb l'escrit. Se'ls denomina dislèxics, disgràfics i disortogràfics, (...) dificultats d'aprenentatge, dificultats específiques de lectura (o escriptura)”.
Teberovsky (*Projectes i programes en alumnes amb dificultats en l'adquisició del llenguatge* a Badia, 2006, p. 310)

Al mateix document, ens avisa que tot i la importància d'analitzar la “causa de la dificultat” que pugui tenir un infant concret, i de saber quin és l'aspecte lingüístic implicat (sistema fonològic, sintaxi, aspectes semàntics o pragmàtics), “s'han de tenir precaucions en el seu ús perquè poden implicar no tan sols simplificacions sinó que sovint poden induir a visions dicotòmiques que oculten la complexitat de les seves dificultats”.

A l'hora de fer els diagnòstics dels casos, he tengut en compte els tres arguments que dóna: “les dificultats afecten diversos aspectes simultàniament”, “molts factors invocats en les dificultats poden no estar aïllats” i “tot i que els infants amb dificultats de llenguatge solen presentar un mal rendiment escolar (...) hi ha múltiples raons per les quals un nen es pot transformar en un mal estudiant”.

En conclusió: per poder fer un bon diagnòstic, com que “el que és lingüístic no està separat del que és cognitiu, ni del que és sociocultural o educatiu”, caldrà tenir-ho en compte i analitzar tant aspectes lingüístics, com cognitius, socioculturals i educatius.

Pel que fa al procés d'adquisició del llenguatge oral: estic d'acord amb la teoria sociohistòrica (Manuel Sánchez-Cano, *El alumnado y el trabajo de la lengua oral*. c. 24 dins Bonals, 2007): “origen social de les funcions psicològiques superiors i, entre elles, el llenguatge”. Cal un “procés interactiu” entre l'adult i l'aprenent.

Em dóna un marc teòric per a les intervencions orals adult-infant: pot aprendre a usar de manera més rica el llenguatge, els puc estimular més.

Conscienciació fonològica

Cal fer conscients als infants dels fonemes i de la seva representació gràfica (discriminar-los, associar so-grafia).

La doble via

Fonològica i lèxica. L'he tenguda en compte pel que fa als infants del 1r cicle de primària, ja que s'han treballat les dues vies d'accés a les paraules. Via fonològica: Llegim fent drecera, mètode de lectura analític que resulta molt clarificador per infants que confonen grafies. Via lèxica: assenyalar paraules que escolta, sense l'ajut de la imatge.

4.6. Legislació.

Les lleis educatives marquen el currículum: allò que cal que els infants desenvolupin, els objectius i els continguts que han d'assolir cada curs.

Tot i que no es tracti d'un centre escolar, cal tenir-los en compte perquè sí que el centre de pràctiques es troba dins del marc de l'educació escolar.

<http://die.caib.es/normativa/>

El Departament d'Inspecció educativa de les Illes Balears disposa d'un recull de la normativa referent a educació que afecta a la Comunitat.

LOMCE

<http://www.boe.es/boe/dias/2013/12/10/pdfs/BOE-A-2013-12886.pdf>

Es la darrer llei educativa que s'ha aprovat.

TIL

<http://www.caib.es/govern/archivo.do?id=1469329>

Tractament integral de llengües. Es una llei força polèmica, rebutjada i denunciada. Afecta als infants i als seus pares, perquè s'ha canviat la llengua d'aprenentatge d'àrees.

Per veure més desplegaments de la llei, anar al [recull de normativa](#)

Llei 15/1999 LOPD protecció dades caràcter personal

http://www.boe.es/boe_catalan/dias/1999/12/30/pdfs/A01399-01411.pdf

Fa referència a la protecció de dades de caràcter personal. Per ajustar-m'hi, no he posat el lloc on he fet les pràctiques, cap nom de les persones ni d'altres dades que fessin possible la seva identificació. També hi ha hagut dades més personals dels infants i de les seves famílies a les quals he tengut accés, que he considerat que no calia que quedassin reflectides a la memòria.

4.7. Documents referents a la institució

4.7.1. Els fulls de registre

Al centre s'usa un full de seguiment del reforç escolar que s'hi realitza.

La funció és que el traspàs d'informació entre els professionals sigui àgil.

Deixar una constància escrita d'allò que es va fer, permet seguir l'evolució a mig plaç i a llarg plaç. Es un ajut a l'hora de programar i de realitzar possibles

modificacions. Es bastant obert. Es dóna molta d'importància al fet de saber l'activitat prevista i la finalment realitzada.

Un dels motius pels quals s'acaba variant, és perquè es prioritza al màxim adequar-se als infants. Potser faci falta treballar un aspecte que no se'n feia comptes (perquè tinguin feines del seu centre educatiu). També pot passar que una activitat resulti engrescadora i s'allargui (o el contrari, que s'escurci o aplaci per properes sessions una activitat que resulta massa complicada).

Aquest registre permet una avaluació formativa dels infants. Es troba entre una programació i un registre anecdòtic (permet fer observacions, es pot ampliar de forma narrada).

Una altra funció que té l'ús del registre és que el director del centre pot avaluar de manera indirecta la funció docent del professional encarregat del reforç escolar. Pot saber què està realitzant a cada sessió, la seva competència per adaptar-se al procés real d'aprenentatge de l'infant, les seves competències en avaluació i la seva capacitat de sistematitzar.

4.7.2. Enquesta de satisfacció.

A la sala d'espera hi ha unes enquestes de satisfacció i un espai on deixar-les de forma anònima.

Aquest tipus d'enquestes provenen del món empresarial: tenen a veure amb l'avaluació de la qualitat del servei ofert. Es un factor de qualitat.

Té sentit que n'hi hagi ja que al cap i a la fi és una empresa, i els adults que venen al centre (per ells mateixos o pels seus fills) en són els clients. D'aquesta manera disposen d'un canal per manifestar la seva satisfacció o el seu descontent amb professionals concrets o amb el servei en general.

Com que es tracta d'un centre petit, l'anonimat es fa difícil: emperò, saber que se facilita, atorga més llibertat per opinar.

Les dades les recull i analitza el director del centre. Li serveixen per conèixer de primera mà què en pensen els usuaris, així com per supervisar i millorar la tasca del centre.

Qualcuns ítems a tall d'exemple són:

1- Dades: edat, sexe, professional que l'atén, com ha conegut el centre...

2- Ítems puntuables d'1 (poc satisfet) a 10 (molt satisfet).

2.1. Sobre el centre:

Horari d'atenció

Temps de la sessió

Neteja i ordre del gabinet.

2.2. Sobre els professionals que l'atenen:

Compliment dels objectius

Resposta/solució de problemes

Ajut/opinió especialitzada.

Tracte rebut.

Satisfacció general amb el professional.

3- Recomanaries els nostres serveis a parents i amitats?

Si No

4- Suggestions i comentaris.

4.7.3. Formació bàsica en aspectes psicoeducatius: TDAH.

Un dels àmbits d'intervenció del centre són els centres educatius dels infants i les seves famílies. Per aquest motiu, es disposa d'una sèrie de documents per explicar de manera senzilla aspectes generals dels principals motius de consulta del centre. La seva funció pot ser informativa, preventiva o correctora. Puntualment s'han realitzat xerrades informatives a centres educatius (prenent com a punt de referència aquests documents).

Cal anar amb cura quan es presenten aquests tipus de documents i/o informació als equips educatius dels centres escolars, per evitar reticències. Una bona manera de presentar els documents és dient-los que, tot i que en principi els centres educatius ja estan informats sobre aquestes temàtiques, són pocs els professionals que disposen de temps per fer una tasca de recerca d'informació i d'aprofundiment en elles.

Un altre argument en contra del document, podria ser que qui vulgui cercar informació, té molts de llocs on fer-ho. Per rebatre-ho, cal tenir en compte que avui el dia el problema no és trobar informació, si no destriar quina és la informació correcta i més actualitzada.

Analitzaré el document sobre “El trastorn per dèficit d'atenció amb o sense hiperactivitat. Pautes generals d'actuació dins de l'àmbit escolar”.

La finalitat és donar unes orientacions concretes i fonamentades sobre la TDAH al professorat dels infants: ha tingut una funció correctora.

Els punts que tracta són:

- Actuacions i pautes davant la detecció de signes de TDAH a l'aula.
- Intervenció dins l'àmbit escolar.
- Actuacions i pautes davant el diagnòstic de TDAH a l'aula.
- Pautes específiques d'actuació des de l'àmbit escolar.
- Estratègies per al professorat
- Adaptacions curriculars en TDAH
 - Adaptacions no significatives
 - Adaptacions significatives.

Oferir xerrades i documents als centres escolars està en consonància amb la perspectiva sistèmica d'orientació psicopedagògica. Cada àmbit d'intervenció (escola-centre psicopedagògic-família-alumne) és un sistema interdependent entre si.

5- Objectius inicials.

1. Ajudar als infants a millorar els seus processos d'aprenentatge. (Monereo, 2003, pàg. 103, mòdul 3).
2. Fer un recull de material didàctic adient.
3. Elaborar (si cal) material didàctic propi més específic.
4. Assessorar a les famílies.
5. Establir relacions fluides amb els centres educatius dels infants.
- 6- Recopilar informació sobre els infants (escolar i familiar).
- 7- Consensuar un pla d'intervenció factible i efectiu conjuntament amb el centre de pràctiques i els centres educatius.
- 8- Analitzar conjuntament amb els infants, les famílies, els professionals del centre de pràctiques i dels centres educatius quins aspectes del pla d'intervenció implementats cal reajustar.
- 9- Valorar de cara a finals de curs si hi ha casos que ja es poden tancar o si cal que continuïn el curs vinent.
- 10- Comprovar si els infants han millorat els seus processos d'aprenentatge.
- 11- Analitzar conjuntament amb els infants, les famílies, els professionals del centre de pràctiques i dels centres educatius l'efectivitat del pla d'intervenció.

Els objectius específics per a cada cas, les explicaré al **punt 7: Treball específic de les pràctiques.**

6- Justificació de les modificacions del Pla.

Finalment la intervenció la vaig fer a “B”, “C” i “D” (“A” va deixar el centre).

La segona modificació ha consistit en centrar-me més en els aspectes psicopedagògics de les dificultats d'aprenentatge dels tres casos, més que no en l'origen de les dificultats i en la classificació dels infants.

La tercera modificació del Pla hi està relacionada: finalment m'he centrat força en la intervenció directa amb els infants, la informació a les famílies i el treball conjunt amb els professionals del mateix centre de pràctiques.

No és que infravalori la importància del treball amb els centres educatius de referència: és que no m'ha estat possible treballar-hi, ni establir canals comunicatius directes amb ells. He hagut d'ajustar-me a les circumstàncies. Si en un futur realitzo el meu treball en aquest àmbit, esper poder treballar de manera conjunta amb els centres educatius.

7- Treball realitzat durant les pràctiques.

7.1. Exposició dels casos:

He acudit entre dos i tres horabaixes al centre de pràctiques: per a realitzar les sessions d'intervenció amb els infants, per parlar amb els seus pares i amb el meu tutor.

Qualcunes de les sessions amb “**B**” i “**C**” han estat en parella. En aquestes ocasions, de vegades “**B**” començava 20 minuts abans que “**C**”. D'aquesta manera, estava un temps individual amb cadascun d'ells i un temps en parella. L'horari de les sessions d'intervenció no l'he triat, m'hi he hagut d'adaptar: ha estat degut a la disponibilitat horària dels pares i de les instal·lacions del centre.

“**A**”: Va acudir al centre de gener fins a abril. Com “**C**” va venir degut als resultats acadèmics del 1r trimestre. Amb el treball conjunt amb el meu tutor de pràctiques, el diagnòstic és: dificultats d'aprenentatge de les matemàtiques i possible TDAH. S'emociona molt fàcilment, té necessitat de moure's. El meu tutor li fa l'informe (per presentar al centre educatiu escolar). Vaig realitzar una sessió setmanal amb ella per a treballar les dificultats d'aprenentatge de les matemàtiques (i de manera indirecta el dèficit d'atenció). Vaig fer el pre-disseny, recerca de material, justificacions teòriques i legals del Pla d'intervenció. Emperò, degut a què va deixar de venir a les meves sessions just quan s'iniciava el pràcticum II, no he inclòs el seu cas. El seu centre educatiu és privat-concertat religiós.

“**B**” : Nina de 2n de primària. Va començar a venir al centre el mes de novembre, degut a dificultats d'aprenentatge de la lecto-escriptura i problemes d'atenció (possible TDAH). Se li va realitzar un diagnòstic i unes línies generals de pla d'intervenció per part del meu tutor de pràctiques (tenint en compte la recollida d'informació que vaig anar fent a les intervencions que feia amb ella). He fet una sessió setmanal centrada principalment en millorar la seva expressió i comprensió escrita. Hem seguit fins a mitjans juny. El seu centre educatiu és privat-concertat religiós.

“**C**”: nin de 2n de primària. Va començar a venir al centre el mes de gener, degut als resultats acadèmics del 1r trimestre. Té dificultats d'aprenentatge. Possible dislèxia o TDAH. El meu tutor de pràctiques el va derivar al pedagog escolar. Aquest li va realitzar un diagnòstic i un Pla d'intervenció conjunt amb la família i el centre educatiu. Vaig poder participar en la recollida de dades per l'elaboració del diagnòstic. He intercanviat informació amb la família. He fet una sessió setmanal, de vegades individual i de vegades en parella (amb “**B**”). Ha finalitzat el mes de maig. El seu centre educatiu és privat-concertat religiós.

“D”: Al·lot de 12 anys que ja acudia amb anterioritat al centre, però per a rebre intervenció psicològica per TDAH. El mes d'octubre el pedagog escolar va realitzar un diagnòstic i unes línies generals de Pla d'Intervenció (a partir de la informació que vàrem recollir ell i jo).

M'he encarregat de fer la intervenció directa, orientada a les dificultats d'aprenentatge, planificació, tècniques d'estudi. Hem seguit fins a mitjans juny. El seu centre educatiu és privat-concertat religiós.

7.2. Fase de recerca i pre-disseny:

He optat per incloure les graelles de la planificació inicial de les fases del Pla d'intervenció. A l'inici de la presentació de cadascuna d'elles, explicaré què pretenia a l'inici de cada fase.

Al final (de cada graella), explicaré com es va anar desenvolupant i les modificacions que vaig anar fent.

Podria considerar-se que vaig iniciar-la a gener (tot i que des d'octubre he anat fent intervencions amb alguns dels infants).

Vaig començar a elaborar un pla d'intervenció específic per a cada cas, així com a recopilar (o elaborar) material didàctic específic.

Els objectius són els generals de tota la proposta. A cada fase remarc en negreta els més específics.

A-FASE: Recerca i “pre-disseny” .

Recerca: de bibliografia, web-grafia i material didàctic

“Pre-Disseny”: - Elaboració d'un pla d'intervenció per a cada cas.
- Elaboració i / o recopilació de material didàctic.

Objectius

1. Ajudar als infants a millorar els seus processos d'aprenentatge (Monereo, 2003).
2. Fer un recull de material didàctic adient.
3. Elaborar (si cal) material didàctic propi més específic.
4. Assessorar a les famílies.
- 5. Establir relacions fluides amb els centres educatius dels infants.**
- 6- Recopilar informació sobre els infants (escolar i familiar).**
- 7- Consensuar un pla d'intervenció factible i efectiu conjuntament amb el centre de pràctiques i els centres educatius.**

Destinatari (per ordre de prioritat)

Professionals del centre de pràctiques. Tutors i altres professionals dels centres educatius. Infants. Famílies.

Tasques i activitats presencials

- 1- Reunions amb el meu tutor i/o el pedagog per:
 - 1.1. fer un traspàs de la informació que hi ha de cadascun dels infants al centre de pràctiques (
 - 1.2. consensuar de quins infants cal obtenir més informació.
 - 1.3. consensuar la viabilitat de l'esborrany del plans d'intervenció
- 2- Lectura de la documentació existent al centre de cada infant.
- 3- Intervencions directes amb els infants (gener-febrer-març)
- 4- Elaboració/ús d'instruments i tècniques de recollida d'informació

Instruments i tècniques (seleccionats i/o elaborats)

Registres: de reunions i entrevistes amb el tutor de pràctiques i el pedagog del centre;

Qüestionaris: elaboració per recollir informació dels centres educatius sobre els alumnes.

Indicadors d'avaluació

- 1- S'han duit a terme totes les tasques previstes.
- 2- Les reunions han estat productives (s'han assolit els objectius proposats).
- 3- Els instruments i les tècniques elaborades i/o emprades han servit per a recollir la informació desitjada.

Amb la informació recopilada en aquesta fase, vaig anar formulant uns primers objectius. Com que a la fase de disseny seguiria fent sessions d'intervenció amb ells, aniria comprovant en quina part del procés tenien dificultats i quines eines els facilitaven l'aprenentatge. També quins objectius calia desenvolupar més, quins incloure i quins descartar.

Objectius que vaig trobar adient incorporar:

1- Propiciar que els estudiants amb escàs autocontrol adquireixin habilitats d'organització i direcció del comportament i promoure el seu èxit social i acadèmic” (Badia, 2003, pàg. 374)

Desenvolupar la seva capacitat d'aprendre a aprendre és un treball que vaig considerar necessari i important.

2- Potenciar la transferència dels aprenentatges assolits al centre de pràctiques.

Segons Sánchez (2000): el “problema de la transferència” es refereix al tractament psicoeducatiu centrat en entrenaments en autocontrol. Si es fan de manera descontextualitzada, és difícil que després l'infant ho pugui transferir a la realitat de la seva aula.

Podríem emprar-ho per referir-nos a l'intent d'aconseguir que les activitats realitzades al centre psicopedagògic puguin ser transferibles a altres contextos educatius dels infants, que allò **après al gabinet psicopedagògic es pugui aplicar a la seva vida diària, a la realitat del seu centre educatiu.**

La situació no és la mateixa des del moment en què al centre

psicopedagògic la ràtio és d'un o dos infants, ni som els que decidim les seves qualificacions acadèmiques. Tot i així, per potenciar la transferència sovint he realitzat activitats el màxim de semblants a aquelles que es trobaran els infants al seus centres educatius: “contextualització de la intervenció” (Sánchez, 2000).

3- Treballar l'expressió i la comprensió oral: el motiu és que sovint no es fa gaire als centres educatius. Al centre psicopedagògic, ja que les sessions són individuals o en parella, permet poder-ho treballar força.

A
Millorar la seva competència matemàtica.
B
<ul style="list-style-type: none"> – Millorar la seva competència lingüística – Millorar la seva competència d'aprendre a aprendre. – Treballar la seva baixa autoestima. – Facilitar la transferència dels aprenentatges.
C
<ul style="list-style-type: none"> – Millorar la seva competència lingüística – Millorar la seva competència d'aprendre a aprendre. – Facilitar la transferència dels aprenentatges.
D
<ul style="list-style-type: none"> – Millorar la seva competència lingüística. – Millorar la seva competència d'aprendre a aprendre. – Facilitar la transferència dels aprenentatges.

Avaluació de la fase:

Empraré els indicadors d'avaluació:

1- Sí, he fet totes les tasques previstes.

2- He assolit els objectius proposats a cadascuna de les reunions.

3- Els instruments i les tècniques podrien servir per a recollir la informació desitjada. Emperò, finalment, a les reunions amb el meu tutor de pràctiques, em va dir que no podria parlar directament amb els professionals dels centres educatius dels infants, ni passar les graelles de recollida d'informació.

7.3. Disseny del pla d'intervenció

La fase de “Disseny del Pla d'intervenció” la vaig allargar més del que en un principi pensava. El motiu és que en un principi el diagnòstic ho veia quasi com un “tràmit” anterior a la Intervenció. Si hagués administrat un test, hagués estat un procés ràpid. Emperò, degut a què vaig optar per elaborar-ho a partir de la informació que extreia de les sessions que realitzava amb els infants, i a partir del traspàs de dades amb els professionals del centre de pràctiques, era un procés més llarg i complexe. A més, com a “aprenent de psicopedagoga”, em calia no tenir pressa, i partir d'un bon diagnòstic, fonamentar les intervencions en teories psicopedagògiques, establir uns objectius i uns indicadors d'avaluació que permetessin realitzar un treball rigorós.

7.3.1. Diagnòstic.

He centrat l'avaluació psicopedagògica dels infants en l'anàlisi del procés de realització d'activitats semblants a les que fan dintre de la seva aula. Es una metodologia factible.

He seguit força les fases que anomena Bonals (2012, p. 331).

1. Definir objectius i criteris.
2. Passes a seguir per confirmar o descartar hipòtesis.
3. Procediment, metodologia per avaluar les competències en comprensió lectora i expressió escrita.
4. Analitzarem els diversos tipus i graus de dèficit amb què ens hem trobat.
5. Orientacions preventives i paliatives per ajudar a la intervenció educativa.

B

Nivell de competència lingüística:

- Té poca comprensió lectora.
- Confon l'associació fonemes/grafia (b/d, qu/cu, z/s, ny/ll, g/ll).

(Escriu “fellem” en lloc de “feiem”, “em” en lloc de “en”.

- Barbarismes (yo/jo, y/i, “ibam a ve” en loc de “anàvem a veure”)
- Dificultats ortogràfiques: moltes estan relacionades amb la confusió en l'associació de fonemes/grafia. r muda, j/g, h, g/gu, -ga/-gues, -ca/-ques, a/e, l/l·l, c/qu, b/v, majúscules després de punt, l'.
- Quan llegeix sovint se menja lletres o en canvia l'ordre.
- De vegades confon dígrafs (fr, pl, gr, bl).
- Expressió escrita:
 - planificació: oralment conta de manera força seqüenciada una narració. A l'hora d'escriure, és quan es comença a posar molt nerviosa (si hi ha qualcú més davant), o a parlar molt i descentrar-se

<p>(si estam soles les dues).</p> <ul style="list-style-type: none"> – Producció: omet lletres – Revisió: se li ha de recordar que ho faci, i supervisar. – El fet que les seves dificultats siguin en el llenguatge escrit i no en el llenguatge oral, mostra que les seves dificultats de comprensió lectora i expressió escrita venen donades per les dificultats en els aspectes de la via fonològica.
<p>- Si a les sessions hi ha qualcú més present, es posa molt nerviosa i baixa força el seu rendiment. Quan ha de realitzar activitats com ara dictats, també té tendència a bloquejar-se. Al meu parer està insegura de les seves pròpies capacitats, té l'autoestima baixa i li importa molt què pensin els altres d'ella.</p>

C

El diagnòstic el va fer el pedagog escolar del centre. Varem intercanviar informació i opinions (veure annex 1).

D

Nivell de competència lingüística.

- Comprensió oral: se perd a les explicacions en gran grup a l'escola.
- Comprensió escrita: baixa competència lectora.
- Expressió escrita: té força faltes d'ortografia, escriu textos desestructurats i poc entenedors. (A tall d'exemple: després d'haver revisat la Prehistòria, d'haver explicat amb les seves paraules què és l'agricultura, ho fa per escrit. Contesta “Que els homes i les dones del Neolític lis varen caure una llavor i va creixer una planta que era de cereals i llegums”).
- Ampliar vocabulari en llengua catalana (és castellanoparlant i n'hi falta).

Actitud cap a les tasques escolars.

La descripció que fa Orjales (p. 64) de com són emocionalment els infants hiperactius, coincideix força amb D:

“es desmoralitza amb facilitat, canvia freqüentment d'estat d'ànim, li costa acceptar les seves errades, culpa amb freqüència a la resta; sovint se mostra caparrut i malhumorat, sembla tenir una autoestima molt baixa”.

L'explicació que en dóna de la **baixa tolerància a la frustració** se li pot aplicar: seguint Orjales, com que es veuen sotmesos a moltes situacions frustrants, li produeixen un sentiment d'indefensió. Per aquest motiu, es torna de cada vegada més intolerant a situacions d'exigència. “Quan l'exigència no està controlada, se desespera, tira la tovallola i es nega a treballar o a obeir” (Orjales, p. 66).

Comportaments de tipus obsessiu i hipercontrolat: repetir la fitxa una i una altra vegada fins que queda perfecte, arrebassar fulls tot d'una que hi ha una errada.

Presenta **baixa autoestima**.

Dependència dels adults – Enfrontament.

Pares: és força dependent, en especial de la mare. S'impliquen molt en la seva educació, fins al punt que fan amb ell treballs. Sovint diu “mu mare ha dit”, “mu mare vol que faci”...

Jo: en un principi jo era una font d'autoritat a acceptar. Emperò, en alguns moments m'estava convertint en una a qui enfrontar-se.

(Segons Orjales, p. 131 “*El professor determina l'evolució acadèmica i l'afectiva, és “un model a contrastar amb el familiar, una nova font d'autoritat (a la qual acceptar o contra la que enfrontar-se), un nou punt de referència sobre la seva escala de valors i un nou reflex de la seva pròpia imatge”*”

7.3.2. Disseny

B
<p>Millorar la seva competència lingüística:</p> <ul style="list-style-type: none"> – treballar lectures de dificultat progressiva per evitar-li sentiments de frustració – llegir de manera pausada – extreure informació del text – realitzar produccions escrites a partir de situacions significatives per a ella. <ul style="list-style-type: none"> – Deixar de banda la correcció ortogràfica per no bloquejar-la (centrar-se en la concordança, que tengui una coherència). – Discriminar fonemes, associar-los a la seva grafia corresponent. <ul style="list-style-type: none"> – Ny-ll, b-d, – Treballar normes ortogràfiques a partir de la Zona revisió dels textos escrits per ella mateixa i de dictats preparats.
Millorar la seva competència d'aprendre a aprendre.
Treballar la seva baixa autoestima: donar-li reforç oral positiu quan realitza de manera correcta les tasques, fer-li conscient dels seus avenços.
Facilitar la transferència dels aprenentatges: realitzar activitats semblants a les escolars; de vegades a partir del material del seu centre educatiu.
Treball amb la família: fer-li saber els avenços diaris que fa. Suggestir que llegeixin amb ella una mica cada dia.
Treball amb el seu centre educatiu: fer un seguiment de l'agenda, de les anotacions que hi pugui haver, del que van dient a la família respecte de B.

C
Millorar la seva competència lingüística.
Millorar la seva capacitat d'aprendre a aprendre.
Potenciar la transferència dels aprenentatges.
Treball amb la família: en començar i en acabar la sessió, intercanvi d'informació sobre la seva evolució, què s'ha treballat, què cal que segueixin reforçant a casa.
Treball amb el seu centre educatiu: indirecte mitjançant la informació que em donen els pares i el pedagog escolar del centre de pràctiques.
Treball amb la resta de professionals del centre: intercanvi d'informació sobre C i tot allò relacionat que pugui resultar interessant per a realitzar la meua tasca (o la de C).

D
<p>Millorar la competència lingüística:</p> <ul style="list-style-type: none"> - comprensió lectora <ul style="list-style-type: none"> - extreure informació d'un text. - comprensió literal i inferencial d'un text. - Millorar la seva capacitat d'expressió oral (argumentació, narració). - Expressió escrita: <ul style="list-style-type: none"> - planificació (dir-ho oralment abans d'escriure-ho, fer un guió). - producció: prioritzar l'expressió, la concordança, que sigui entenedor, a l'ortografia. - revisió. - Dificultats ortogràfiques: treballar-les a partir de dictats preparats o de Zones revisions de les seves pròpies produccions escrites. - Ampliar vocabulari.
<p>Millorar la seva competència d'aprendre a aprendre.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Millorar el seu autocontrol. - Treballar l'acceptació de suggerències, viure l'errada com una oportunitat de millora, no com un fracàs. - “Llei de la padrina”: negociar, realitzar una tasca manco agradosa com a condició per fer-ne de més amenes. - Cost de resposta: pagar amb un benefici o privilegi la realització d'una conducta no adient. (no pot fer activitats de lògica si no ha acabat) - Autoavaluació i coavaluació: sovint aplicar rúbriques o criteris d'avaluació de les activitats realitzades o de tota la sessió. - Potenciar de manera progressiva la seva autonomia respecte de l'adult.
<p>Baixa autoestima, sentiment de fracàs:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Donar-li reforç positiu sovint. – No confirmar-li la seva mala imatge amb frases com “ets dolent en”, sinó dir-li del tipus “això que has fet no està bé”.
<p>Potenciar la transferència dels aprenentatges.</p> <ul style="list-style-type: none"> – realitzar qualcunes de les activitats que ha de presentar a l'aula. – revisar tasques que ha fet al centre educatiu (analitzar si estaven bé, si s'haguessin pogut millorar, en què...). – Realitzar activitats semblants a les que es fan a la seva aula.
<p>Treball amb la seva família: amb molt de tacte, cal fer-los veure que li han de donar més autonomia de manera progressiva, que li ajudin a assumir ell la seva responsabilitat en el seu aprenentatge.</p> <p>Han de respectar el temps de descans (posar un temps d'estudi màxim i i no superar-ho). No treballar a partir de les 22h i anar a dormir prest (encara que puguin quedar tasques pendents). A casa, supervisar que treballi, no treballar per ell. Emprar un “quadern viatger” entre la família i jo, per així evitar malentesos, saber què estam treballant...</p>
<p>Treball amb el centre educatiu: mitjançant el meu tutor i la supervisió de</p>

l'agenda, saber els progressos i les dificultats que fa D (tant al centre de pràctiques com al centre educatiu).

Treball amb els professionals del centre de pràctiques: traspàs de la informació que trobam que cal posar en comú. Consensuar aspectes a treballar (el meu tutor la part psicològica, d'autoestima, motivació; jo la part més acadèmica).

B. Fase: Disseny.

- Elaborar un pla d'intervenció per a cada cas.
- Elaboració de material didàctic.

Objectius:

1. Ajudar als infants a millorar els seus processos d'aprenentatge (pàg. 103, mòdul 3, Models d'orientació i intervenció psicopedagògica).
- 2. Fer un recull de material didàctic adient.**
- 3. Elaborar (si cal) material didàctic propi més específic.**
4. Assessorar a les famílies.
- 5. Establir relacions fluides amb els centres educatius dels infants.**
- 6. Recopilar informació (escolar i familiar) dels infants.**
- 7. Consensuar un pla d'intervenció factible i efectiu conjuntament amb el centre de pràctiques i els centres educatius.**

Destinatari:

Tutors i altres professionals dels centres educatius. Famílies. Professionals del centre de pràctiques. Alumnes

Tasques i activitats presencials

- 1- Reunions/entrevistes amb els pares.
- 2- Reunions/intercanvi d'informació amb els tutors dels infants.
- 3- Reunions/intercanvi d'informació amb el meu tutor i el pedagog del centre de pràctiques.
- 4- Recopilació o elaboració de material didàctic (si cal). *(pot ser presencial o no)*.
- 5- Elaboració/ús d'instruments i tècniques de recollida d'informació

Instruments i tècniques:

Registres: de reunions, entrevistes, comentaris amb els pares; de reunions i entrevistes amb el tutor de pràctiques i el pedagog del centre; de reunions (o comunicacions) amb els tutors dels infants (o altres professionals relacionats).

Qüestionaris: elaboració per recollir informació dels centres educatius sobre els alumnes.

Elaborar unes rúbriques.

Avaluar quinzenalment si es van assolint els objectius marcats.

A finals de cada mes, decidir reajustaments.

Indicadors d'avaluació

- 1- S'ha aconseguit mantenir una comunicació amb els centres educatius dels infants.
- 2- La informació aportada pel centre escolar i per la família és real i útil; permet fer un treball conjunt.
- 3- S'ha acomplert la temporalització.

Indicadors d'avaluació:

1- Tal i com he esmentat a l'altra fase, finalment no vaig aconseguir mantenir una comunicació directa amb els centres educatius dels infants, ni emprar les graelles que havia elaborat per a recollir informació. Sí que he estat informada: en el cas de C mitjançant els seus pares i el pedagog escolar del centre de pràctiques; en el cas de D mitjançant els seus pares, l'agenda escolar de D i el meu tutor de pràctiques (m'ha dit el que anaven parlant i consensuant, he llegit els emails que s'envia amb la tutora de D).

2- B: és molt poca, però és útil.

C: sí, la informació que aporta el centre escolar i la seva família és real i útil.

D: la informació que aporta el seu centre escolar és molt "a la defensiva". Per exemple, un dels arguments per què suspengui assignatures és que li costa mantenir l'atenció i que treballa poc en temps de classe (és a dir, que és un motiu actitudinal i comportamental, no de poc assoliment de competència lingüística). A un email la tutora escriu que es té en compte l'avaluació contínua i el treball diari, però després sembla que suspèn perquè no ha aprovat un control.

7.4. 1era implementació

Les sessions dedicades a la implementació he intentat que fossin molt ben aprofitades, sabent què es pretenia assolir, per a què es realitzaven: tant jo, com els infants, els seus pares i el meu tutor de pràctiques (i el pedagog del centre en el cas de C).

Aquesta delimitació d'objectius, destinataris, indicadors d'avaluació, instruments de registre, marquen la diferència en les primeres sessions on ja intervenia amb B, C i D.

Com es pot observar per la seva estructura, les sessions són flexibles per poder ajustar-se a la necessitat dels infants, sense deixar de treballar els objectius previstos.

Amb aquesta graella, vull reflectir un resum de les sessions realitzades. Quan parli d'elles em referiré a la següent numeració.

Pre-disseny

* Sessions més pensades a conèixer el seu nivell de competència curricular. Extreia informació per la futura elaboració del Disseny i la compartia amb el

meu tutor i/o el pedagog del centre de pràctiques.		
Disseny		
Sessions que serviren per anar ajustant el disseny a les necessitats educatives dels infants.		
B	C	D
1 era implementació		
SESSIÓ 1	SESSIÓ 5	SESSIÓ 9
SESSIÓ 2	SESSIÓ 6	SESSIÓ 10
SESSIÓ 3	SESSIÓ 7	SESSIÓ 11
SESSIÓ 4	SESSIÓ 8	SESSIÓ 12
		SESSIÓ 13
		SESSIÓ 14
		SESSIÓ 15
		SESSIÓ 16
2ona implementació		
SESSIÓ 17	SESSIÓ 19	SESSIÓ 21
SESSIÓ 18	SESSIÓ 20	SESSIÓ 22
		SESSIÓ 23
		SESSIÓ 24
PROSPECCIONS		
SESSIÓ 25		SESSIÓ 26

ESTRUCTURA DE LES SESSIONS
B
<ul style="list-style-type: none"> - Expressió oral: devers 5 minuts de parlar (com ha anat la setmana, com van les feines escolars, - Planificació escolar: revisió d'agenda, planificació de la setmana, planificació de la sessió. - Expressió escrita. - Autoavaluació i/o coavaluació.
C
<ul style="list-style-type: none"> - Expressió oral: 5 minuts de parlar (com ha anat la setmana, com van les feines escolars). - Planificació escolar: revisió agenda, planificació de la sessió. - Activitats programades pel pedagog escolar del centre de pràctiques

(bàsicament d'expressió escrita, conscienciació fonològica, ser conscient del seu propi progrés en l'aprenentatge).

- Tasques, continguts, objectius urgents que calgui treballar per l'escola.
- Activitats de comprensió i d'expressió escrita planificades per mi (les feim si no n'hi ha de les anteriors o si ja s'han acabat).

D

- Devers 5 minuts: parlar de manera informal de com ha anat la setmana, què ha fet al seu centre escolar
- Devers 5 minuts: planificació de la sessió. Activitats realitzades al seu centre educatiu que troba que necessita reforçar o ajuda per a realitzar-les. Planificació de l'agenda: sovint no hi ha gaire apuntat, i després recorda coses que no ha posat.

Revisió del "quadern viatger": encara que sigui una tècnica per infants més petits, ha funcionat disposar d'un quadern on jo apunt a manera de registre què hem treballat a la sessió, i els seus pares també apunten aspectes que els preocupen, o que els han dit al centre escolar que cal millorar.

- Jo tenc planificades activitats per a realitzar. Emperò, si és possible i convenient, les modifiquem perquè siguin més semblants a les del seu centre (p.ex., si pensava realitzar una comprensió lectora, encara que jo ja tenguí una lectura preparada, aprofito el seu llibre de text per fer-ne d'allà).
- En la mesura que sigui possible, no dedicar més de 15 minuts a cada activitat.
- Fer una síntesi de la sessió: explicar ell mateix què hem fet i per a què, autoavaluar-se amb graelles o rúbriques.
- Segons com ha anat evolucionant la sessió, els darrers minuts fer una activitat més lúdica (resoldre una endevinalla, activitats de lògica...).

C- Fase: Implementació.

Implementació:

- Aplicació del pla d'intervenció.

Objectius

1. **Ajudar als infants a millorar els seus processos d'aprenentatge (pàg. 103, mòdul 3, Models d'orientació i intervenció psicopedagògica).**
2. Aplicar el pla d'intervenció.
3. Emprar el material didàctic recollit i/o elaborat.
4. Mantenir l'intercanvi d'informació centre de pràctiques-família-centre escolar.

Destinatari

Alumnes. Famílies. Tutors i altres professionals dels centres educatius.
Professionals centre de pràctiques.

Tasques i activitats presencials
1. Sessions individuals o en parella amb els infants. 2. Xerrades puntuals amb les famílies (en el moment de deixar o recollir l'infant). 3. Xerrades amb el personal del centre de pràctiques per comentar l'evolució dels infants.
Instruments i tècniques (seleccionats i/o elaborats)
Registres: de les sessions d'intervenció amb els infants; de reunions, entrevistes, comentaris amb els pares; Observacions: de les sessions d'intervenció. Produccions dels infants.
Indicadors d'avaluació
1- S'han assolit els objectius previstos: 1.1. Els infants amb progressat en els seus processos d'aprenentatge. 1.2. S'han duit a terme les tasques previstes. 1.3. El material didàctic emprat ha estat adient per assolir la millora d'aprenentatge. 1.4. S'ha mantingut un intercanvi d'informació fluït.

7.4.2. Sessions realitzades.

A continuació descriuré qualcunes de les sessions realitzades.

Ja havia comentat que de vegades B i C han coincidit a la mateixa sessió (o a part d'ella). Per aquest motiu, tenen numeració distinta.

Sessió 1 (B)	Sessió 5 (C)
A partir d'un text: <ul style="list-style-type: none"> – lectura en silenci – lectura en veu alta: entonació, ritme, dicció. – Comprensió del text: aprofitant que són dos, primer intent que siguin ells mateixos que s'expliquin allò que han entès, les paraules que no saben, els dubtes que tenen. – Dictat preparat" d'un paràgraf. – Autocorrecció. <p>Quan treballa en parella es cohibeix, es posa nerviosa i se sol bloquejar. Intent que pugui fer intervencions en</p>	<p>Li costa més que a B entendre el text. La seva explicació oral és molt curta. Té més seguretat a l'hora de fer les tasques escrites.</p>

moments que tindrà èxit (per a millorar la seva autoestima).	
--	--

Sessió 2 amb B

- Lectura.
 - En silenci. Comentam què ha entès.
 - En veu alta, remarcant una bona dicció.
- Paraules amb G/gu. Feim plurals de paraules. En llegim. Dictat mut (li present uns dibuixos, ha de dir què veu i escriure-ho).

Sessió 6 amb C.

Treball conjunt amb el pedagog escolar del centre de pràctiques.

A la darrera sessió han treballat extreure informació d'un text, i amb ella fer una descripció d'un animal.

El pedagog em demana si podré reprendre l'activitat: que C me l'expliqui, me digui què li va costar, què va saber fer sol, què cal modificar.

Segueix sense ser gaire conscient del seu propi aprenentatge (no té una estratègia de feina, espera que li pautin la tasca).

Sessió 9 amb D

Planificar les produccions escrites.

Objectius (més específics d'aquesta sessió).

- Millorar l'expressió escrita:
 - Ser conscient de les fases de la producció escrita.
 - Ser conscient de les fases de la producció escrita.
 - Reconèixer els propis punts dèbils i els punts forts.
 - Aplicar les normes ortogràfiques treballades en la realització de dictats preparats.
 - Establir un mètode propi per a preparar els dictats preparats.

Desenvolupament de la sessió:

Vaig seguir l'estructura de les sessions: primer parlem una mica, revisa què té de feines, comenta què li ha costat més o manco.

Aprofitant que tindrà un **dictat preparat**, fonament la intervenció en la lectura on es troba.

Li vaig acotar què estudiar (un paràgraf).

Li vaig adelantar els criteris d'avaluació (quant restaria per falta).

Li vaig dir quantes paraules tendrien accent gràfic.

A un dictat de 36 paraules, va tenir 12 faltes.

Estava molest de tenir tantes faltes.

Es va fixar més en el dictat. El repetirem i va tenir 4 faltes.

Repetir dictats és una recomanació d'Orjales, p. 277.

Expressió escrita: continuar la història.

Va costar que s'hi posàs, per ell era "feina extra" que no li feia ganes. Tot i així, d'altres vegades discutia més.

Planificació: té facilitat per generar idees, però no planifica, escriu de seguida.

Producció: escriu de manera impulsiva, sense revisar què va escrivint.

Revisió: ho fa obligat. No li agrada gens "reescriure".

Indicadors d'avaluació:

1.1. "B" està millorant la seva competència lingüística, pel que fa a comprensió i expressió oral i escrita.

"C": està millorant la seva competència lingüística (comprensió i expressió oral i escrita).

"D": està millorant la seva competència d'aprendre a aprendre.

Ha millorat lleugerament la seva competència lingüística (comprensió i expressió oral i escrita).

He de dedicar força temps a la motivació: sovint discuteix per què ha de fer segons quines activitats, entèn les correccions com un atac personal en lloc de la manera per a progressar en l'aprenentatge, cal animar-lo tot d'una que realitza activitats de manera correcta, mantenir un bon clima de treball.

1.2. He realitzat les sessions d'intervenció amb els infants. Les entrevistes amb els pares: "B" amb familiars (la seva tia), "C" quasi sempre amb la mare, "D" sovint amb la mare. Han estat abans o després de la sessió una estona.

1.3. "B" sí. "C" sí. "D" sí.

1.4. L'intercanvi d'informació amb les famílies ha estat fluïd i constant.

Intercanvi d'informació amb els centres educatius:

"B" molt poca;

"C" mitjançant la mare i/o el pedagog del centre de pràctiques;

He rebut la informació necessària per a poder dur a terme sessions d'implementació en consonància amb allò que s'ha decidit amb el centre educatiu i el pedagog escolar del centre de pràctiques que es treballaria.

"D" mitjançant els pares i/o el meu tutor de pràctiques.

La relació entre la família i el centre educatiu s'ha de millorar, ja que els dos estan molt a la defensiva. Aquest fet afecta a la relació amb el centre de pràctiques, ja que en lloc de prioritzar donar orientacions clares sobre què troben que cal que "D" millori, argumenten els motius de les seves baixes qualificacions.

Aquest comentari no el formul per justificar la família ni el meu centre de pràctiques, sinó de manera objectiva pels emails i la resta d'informació escrita que s'han intercanviat i que m'ha deixat llegir el meu tutor.

Intercanvi d'informació amb els professionals del centre:

“B”: correcte.

“C”: Ha estat continu i ampli. M'han mantingut al corrent de les reunions que han tengut amb els professors del centre educatiu, els punts tractats, la informació recollida. L'evolució de C al llarg de les sessions que realitzava amb el pedagog del centre de pràctiques, orientacions sobre quines intervencions calia que fes jo amb C per ampliar o reforçar allò treballat amb el pedagog.

“D”: L'intercanvi d'informació sobre l'infant i la seva família s'ha donat. Emperò, he notat a faltar un intercanvi d'informació més habitual i constant sobre la informació que es rebia respecte al centre educatiu.

Hagués estat molt útil, en especial tenint en compte les seves característiques (s'oblida copiar els deures a l'agenda, es despista a classe, no té clar què ha de fer, no és gaire conscient de les seves possibilitats, del seu propi nivell d'aprenentatge...)

7.5. Ajustament.

Una vegada realitzades les primeres intervencions posteriors a la fase de Disseny, arribava la fase d'analitzar com estaven anant i si calia fer qualche ajustament. Al final del punt anterior, amb les respostes dels indicadors d'avaluació, he mostrat com la meua idea inicial anava evolucionant.

La meua idea inicial ja havia anat evolucionant.

Comunicació amb els centres educatius:

Com que seria de forma indirecta, (mitjanç els professionals del centre de pràctiques), calia incrementar amb aquests l'intercanvi d'informació.

Comunicació amb les famílies:

Evitar caure en una dinàmica de “tot va bé”, i parlar d'aspectes concrets que s'estan millorant o que costa més assolir.

“Quadern viatger” (D).

Havia arribat a un acord amb els pares i amb D, que el “quadern viatger” seria el mitjà de comunicació que empràrem la família i jo. De vegades no el porta, no hi ha res escrit o no figuren a cap banda qualcunes tasques escolars que els pares consideren que “ho pot fer a casa” i que no cal que jo supervisi.

Comprov que m'ha faltat parlar de forma seriosa i calmada amb els pares: asseguts, amb uns punts a parlar, arribant a uns acords consensuats.

Com a tutora de primària ho faig cada curs a entrevistes, és quelcom que si se m'hagués permés, hagués pogut fer. Si en un futur em torn trobar en una situació semblant, ja com a psicopedagoga, serà bàsic realitzar-ho abans de les sessions d'implementació.

Revissió d'objectius “D”. Potenciar de manera progressiva la seva autonomia respecte de l'adult.

Sap que té la meua atenció constant i continua al llarg de tota la sessió.

M'ha costat “deixar de prestar-li atenció”, ja que he pensat que “havia d'expressar” al màxim la sessió i que la millor manera era aquesta. Per les properes sessions, li deixaré més temps de treball “supervisat”.

D- Fase: ajustament.
Objectius
1- Analitzar conjuntament amb els infants, les famílies, els professionals del centre de pràctiques i dels centres educatius quins aspectes del pla d'intervenció implementats cal reajustar.
Destinataris
Professionals centre de pràctiques. Tutors i altres professionals dels centres educatius. Famílies. Infants.
Tasques i activitats presencials
1. Anàlisi documental i presencial de la informació recollida (amb els diferents instruments i tècniques, i analitzant els indicadors d'avaluació de la fase anterior). 2. Reunions: amb tutor i pedagog del centre de pràctiques, famílies, tutors centre escolar. 3. Xerrada amb els infants.
Instruments i tècniques
<i>Els registres i observacions de fases anteriors.</i> Qüestionari per les famílies, els centres educatius i els mateixos infants. Registre de les reunions.
Indicadors d'avaluació
1- Les sessions d'intervenció estan ajudant a assolir els objectius previstos? 2- L'intercanvi d'informació centre de pràctiques-famílies-centres escolars és fluïda i enriquidora? 3- El grau de satisfacció dels propis infants és positiu?

Indicadors d'avaluació:

1- “B” sí

“C”: sí

“D”: sí, però els progressos són mínims.

2- “B” no

“C” sí

“D” no

3- “B” sí

“C” sí, però no n'és gaire conscient del seu progrés (ni de les seves dificultats, ni d'allò que sap fer bé).

“D”: molt poc.

7.6. 2ona IMPLEMENTACIÓ

Vaig decidir centrar-me més en les dificultats de llenguatge (en especial expressió escrita), així com en la competència d'aprendre a aprendre. Vaig incloure el següent qüestionari perquè els mateixos infants valorassin les sessions.

A mà, vaig fer un dibuixos amb una cara de més somrient a trista (de més a manco puntuació).

NOM INFANT.		5	4	3	2	1
1	He après molt-poc.					
2	Amb les activitats he apres a saber què faig bé i què me costa.					
3	Les activitats que hem fet m'han agradat/m'han avorrit.					
4	He apres més com estudiar i aprendre.					
5	Demano els dubtes que no entenc.					
6	M'ajuda a saber si ho faig bé, i què he de fer per millorar.					

Qüestionari per D.

1	En iniciar una activitat, comparteix amb jo allò que he d'aprendre amb ella.
2	Al llarg de les classes feim activitats útils per saber els meus encerts i dificultats i per saber com millorar.
3	Les tasques que me proposa són útils per aprendre.
4	Les activitats que hem fet m'han agradat/m'han avorrit.
5	M'explica maneres d'estudiar i d'aprendre de la millor manera.
6	Amb la correcció d'una prova o activitat, entenc què he fallat o què he de millorar.
7	Si tenc dubtes o dificultats per avançar, li demano.
8	M'ajuda a saber si ho faig bé, i què he de fer per millorar.

E- Fase: 2ona implementació.

Aplicació del pla d'intervenció reajustat (semblant a la fase C, especificaré tan sols les diferències).

Objectius

2- Aplicar la modificació del Pla d'intervenció.

Indicadors d'avaluació

1- S'ha duit a terme la modificació del pla d'intervenció?

2- Les accions modificades han permès millorar el pla d'intervenció?

Resultats dels qüestionaris:

Som conscient que omplir-los amb jo present condiciona el que escriuen.

B va posar puntuacions més altes que C. El punt 2 i 4 B les valora més baixos.

El punt 2, 5 i 6 C els valora més baixos. Els dos coincideixen en posar un 5 al

punt 1: He après molt.

D, d'observacions va posar coses com "Hagués canviat que pugui fer tots els deures aquí i no a sa meva casa", "el que més m'ha agradat és quan llegim".

En futures intervencions, sempre aplicaré qüestionaris, són molt interessants les reflexions que fan i la informació que aporten.

Indicadors d'avaluació:

1- Sí.

2- Al meu parer sí que l'han millorat: les intervencions han estat més ajustades, han estat més concretes, més centrades en centrar els esforços en augmentar la competència lingüística i d'aprendre a aprendre dels tres infants.

7.7. Conclusions

Quan vaig haver d'abordar la darrera fase, ja havia anat evolucionant més la idea inicial.

La intervenció estava força centrada en tres casos: en millorar la seva competència lingüística i d'aprendre a aprendre. Tenint en compte les seves dificultats.

Els objectius són a llarg plaç: estaven fent progressos, però en els tres casos convenia seguir tot el curs escolar.

F. Fase :Conclusions, prospecció (propostes de seguiment).

Objectius

1. Valorar de cara a finals de curs si hi ha casos que ja es poden tancar o si cal que continuïn el curs vinent.

2. Comprovar si els infants han millorat els seus processos d'aprenentatge.

3. Analitzar conjuntament amb els infants, les famílies, els professionals del centre de pràctiques i dels centres educatius l'efectivitat del pla d'intervenció.

Destinatari

Professionals centre de pràctiques. Tutors i altres professionals dels centres educatius. Famílies. Infants.

Tasques i activitats presencials

1. Reunions/intercanvi d'informació amb els pares.
2. Reunió final/intercanvi d'informació amb els tutors dels infants.
3. Reunió final/intercanvi d'informació amb el meu tutor i el pedagog del centre de pràctiques.

Instruments i tècniques (seleccionats i/o elaborats)

Els registres i observacions de fases anteriors.

Qüestionari per les famílies, els centres educatius i els mateixos infants.

Rúbriques per l'autoavaluació dels infants.

Registre de les reunions.

Indicadors d'avaluació

- 1- S'ha acomplert la temporalització del pla d'intervenció?
- 2- S'han dut a terme totes les activitats previstes?
- 3- Les sessions d'intervenció han ajudat a assolir els objectius previstos?
- 4- L'intercanvi d'informació centre de pràctiques-famílies-centres escolars ha estat fluïda i enriquidora?
- 5- El grau de satisfacció dels propis infants és positiu?
- 6- S'ha sabut reajustar allò que era més deficitari del Pla d'intervenció?

1- Se va anar endarrerint, perquè les primeres fases són força importants.

2- La gran majoria sí. Les relacionades amb la relació amb els centres educatius dels infants, no.

3- Sí, tot i que en alguns casos no en el grau que esperava.

4- No he pogut interactuar amb els centres escolars. Pel que he pogut aportar a l'intercanvi centre de pràctiques- famílies sí que ho ha estat.

5- "B" i "C" sí. "D" no gaire.

6- Crec que he estat conscient dels punts dèbils del meu Pla d'intervenció i que les he modificat.

Qualcuns aspectes han estat:

- en un principi era un projecte massa ambiciós, volia abarcar molts d'aspectes, fer uns registres molt exhaustius, assumir moltes funcions (parlar directament amb els centres educatius escolars). Ho he solucionat quan he anat acotant-lo: m'ha permès aprofundir més en qüestions concretes. Pel que fa a voler assumir tantes funcions (parlar amb els centres educatius), l'errada va ser meua per no deixar ben consensuat aquest punt amb el meu tutor durant l'elaboració del Pla d'intervenció.
- Les intervencions necessitaven estar ben fonamentades (per això he allargat les 1eres fases).

7.7. 2. Prospecció.

Quins aspectes que hem treballat podran aplicar a la seva realitat?

B: Ha pogut comprovar que les seves capacitats de competència lingüística no són tan poques com ella es creu. Ha tingut oportunitat de veure que uns altres

infants de la seva edat també tenen dificultats. Ha guanyat seguretat en si mateixa. Podrà enfrontar-se a les dificultats d'aprenentatge des d'una posició manco anguniosa, confiant en què amb més treball i atenció se n'acabarà sortint.

Disposa de més eines per a millorar la competència lingüística: fer una lectura calmada i per parts dels textos, rellegir les pròpies produccions escrites.

C: Les millores en competència lingüística faran que pugui realitzar lectures i expressions escrites més complexes.

Comença a tenir recursos propis per a ser conscient del seu propi aprenentatge.

D: Sessions del mes de juny. He fet que de cada vegada més sigui ell qui verbalitzi quines passes seguirà (per realitzar una comprensió lectora, una expressió escrita, repassar un tema...). La finalitat era comprovar (ell i jo) el nivell d'interiorització d'allò treballat aquests mesos, ésser conscient de les seves capacitats i les seves limitacions, de les eines que comença a tenir per a treballar pel seu compte.

S'ha sorprès pel fet de tenir ell un rol més "actiu", però ha comprovat que comença a progressar en aquests aspectes.

7.7.3. Propostes de seguiment.

B

Cal que continui assistint al centre, ja que a 3r de primària "es llegeix per aprendre", i si la seva competència lectora i d'expressió escrita és baixa, és de suposar que tindrà dificultats d'aprenentatge.

C

Cal que continui rebent suport, pel mateix motiu que B.

D

Com ja he anat esmentant, la meva conclusió és que de cara al curs qui ve (potser repeteixi 1r d'ESO, potser promocioni), serà positiu que segueixi acudint al centre, tant per millorar la seva competència d'aprendre a aprendre, com per a millorar la seva competència lingüística.

7.8. Anàlisi

A l'explicació de cada fase he anat fent una anàlisi.

En aquest punt, voldria destacar:

Un dels aspectes que més m'ha costat és "tancar" les fases. Es podria dir que sovint s'han solapat. El principal motiu, és que quasi des del principi he realitzat intervencions amb alguns dels infants.

Més que "realitzar sessions distintes" perquè volia diagnosticar o que

aprenguessin, el que tenia eren objectius diferents a treballar (recollir informació, millorar la comprensió lectora...). Saber "tancar" fases és molt important per poder dur a terme una bona planificació.

Per molt ben planificat i elaborat que estigui un Pla d'intervenció, el que compta més és el moment de dur-ho a terme, les persones concretes que el realitzen.

Nosaltres com a psicopedagogs, som una peça més de l'engranatge, però qui de veritat ha d'aprendre, millorar, són els infants (o les seves famílies, segons l'objectiu que ens haguem marcat).

Cal tenir capacitat d'adaptació als imprevistos: treballem amb persones, no amb objectes; hem de saber el moment en què s'ha de modificar, o aplaçar alguna activitat per una altra sessió.

M'hagués agradat fer un treball més específic i manco "curricular". Per exemple, en el cas de D, aplicar programes tipus enfocate, escucha, programa de entrenamiento para descifrar instrucciones escritas : p. 768, BONALS (2007). Emperò, requeria disposar del material (és car, no tenia possibilitat d'aconseguir-lo) i requeria mentalitzar als pares i als infants que aquests tipus d'activitats manco "directament curriculars" no són una pèrdua de temps, al contrari, fan avançar.

Si en un futur tenc l'oportunitat de treballar en un gabinet privat, després d'un primer diagnòstic a l'infant, informaré bé als pares sobre com i què pens treballar, quines altres opcions hi ha, perquè sàpiguen si els interessa o no fer-ho.

7.9. Dissecció de resultats.

Com al punt anterior, a cada fase he anat comentant els resultats que anaven assolint B, C i D.

El treball realitzat no ha produït uns resultats "espectaculars".

Tampoc n'era la finalitat, ja que els objectius que havia formulat eren a mig i a llarg plaç.

Les activitats realitzades estan pensades per anar millorant dia a dia la competència lingüística i d'aprendre a aprendre.

De cara a propers plans d'intervenció ho tindrè en compte, i especificaré a més dels objectius "a mig i a llarg plaç", d'altres més concrets a curt plaç, fins i tot per a cada sessió (objectius terminals, de resultats). És important de cara als infants i a les seves famílies, ja que sovint els progressos són mínims, i necessiten una mostra que els "convenci" que les sessions són útils, que estan millorant i aprenent.

He pogut observar progressos en B, C, D.

Emperò, en el cas de D no s'han reflectit en les qualificacions escolars.

Una vegada més em porta a la importància de fer un treball conjunt amb els seus professors, perquè puguin apreciar els esforços que fan els infants i per poder tenir clar tots què cal treballar.

També em porta a la reflexió sobre si l'única via de "validació" del treball que es realitzi al gabinet psicopedagògic privat potser la qualificació que finalment posarà el professorat del seu centre escolar.

Segueix pensant que no ho és, tot i que costa convèncer als pares i al mateix al·lot del fet que la millora en el propi aprenentatge no sempre es veu reflectit a les qualificacions escolars.

7.10. Evolució de la idea general.

Queda lluny el primer dia de pràctiques, per octubre. La idea general que en tenia ha anat evolucionant i madurant. Emperò, la il·lusió segueix intacta.

Aquell primer dia, "tot era possible": encara que havia realitzat visites prèvies a l'anterior ubicació (canviaren de lloc per setembre), les entrevistes amb el meu tutor i la informació de la plana web del centre, fins que no vaig començar no sabia ben bé què me trobaria.

Aquests dies de juny (que hi he continuat anant), puc dir orgullosa que em sent una integrant més de l'equip. Em sent valorada pel meu tutor, per la resta dels professionals, pels pares i pels infants amb els quals he treballat.

Per a mi l'experiència ha resultat molt enriquidora i gratificant.

He descobert un àmbit que no coneixia, en el qual m'agradaria treballar en el futur.

Encara que he centrat les meves pràctiques en la intervenció amb infants amb dificultats d'aprenentatge, he comprovat que el treball del psicopedagog en un centre privat no es troba condicionat a les administracions educatives (pots fer xerrades i tallers amb més llibertat, sobre les temàtiques que trobis adient, pots ser més innovador).

Més envant, m'agradaria poder desenvolupar-me en aquest sentit: les famílies, o tallers no tan centrats en aspectes escolars.

8- Conclusions.

A mesura que he anat realitzant les pràctiques, he comprovat que calia concretar més el Pla d'intervenció perquè fos més realista i efectiu.

M'ha estat molt útil haver realitzat un primer Disseny, per tenir clar què volia treballar. Tot i així, cal tenir en compte que és una eina per ajudar-nos en la nostra tasca, modificable si ho trobam necessari.

He comprovat la importància de ser constant, rigorosa i sistemàtica en la recopilació de dades i en els instruments emprats per registrar-les.

De cara a futures intervencions, ho he de ser fins i tot més. Sempre que sigui possible, és força recomanable planificar un temps després de cada sessió per a poder fer-ho. La meua opinió personal és que, igual que em va passar a l'inici de treballar de mestra de primària, es molt més necessari ser constant i rigorós els primers anys de feina (perquè a més de servir per l'objectiu de registre de dades, serveix per l'objectiu d'acabar de formar-te).

Voldria reprendre el que ja he dit a l'apartat d'anàlisi: cal tenir en compte que som persones i que treballam amb persones. Aquesta afirmació té moltes connotacions: des de saber treballar en equip, a tenir en compte que sovint allò planificat haurà de modificar-se.

Les pràctiques m'han servit com a una primera aproximació al món professional dels psicopedagogs, en un moment en què cal "reinventar-se", ja que la llicenciatura està en procés d'extinció.

He pogut comprovar l'eficàcia de molts dels aprenentatges realitzats al llarg dels meus estudis.

En aquests moments, som conscient que necessit un "rodatge", seguir "practicant", però tenint la seguretat que puc realitzar una tasca correcta.

Em caldrà tenir assessorament, consultar amb professionals més experimentats. Cal no perdre aquesta actitud mai, ja que d'aprendre mai se n'acaba.

BIBLIOGRAFIA. WEBGRAFIA.

Amorós. (2013) *Hiperactivitat: un mal de l'època? A Àmbits de psicopedagogia*. N. 40.

<http://ambitsdepsicopedagogiaorientacio.cat/2014/04/hiperactivitat-un-mal-de-lepoca/>

Recuperat el 2 de juny de 2014

Badia, A. Mauri, T. I Monereo, C (cords). (2006) *La pràctica psicopedagògica en educació formal. (Volum I)* Barcelona: UOC.

Teberovsky. Capítol 17. *Projectes i programes en alumnes amb dificultats en l'adquisició del llenguatge*. Barcelona: Ed. UOC.

Bonals, J. Sánchez-Cano, M. (coords) (2012). *La evaluació psicopedagògica*. (3era ed. rev.) Barcelona: Graó

Bonals, J i Sánchez-Cano M. (coords.) (2007). *Manual de Asesoramiento psicopedagógico*. Barcelona: Graó.

Casadejús Intervenció en un programa de problemas aritmético-verbales en alumnos con Trastorno de Déficit de Atención con Hiperactividad (TDAH)

Uno: Revista de Didáctica de las matemáticas. N 43 PP 8-24 julio 2006

Dolz, J. Gagnon, R. Ribera, P. (2013) **Producció escrita i dificultats d'aprenentatge** Barcelona: Graó

DEPARTAMENT D'ENSENYAMENT de la GENERALITAT de CATALUNYA (2013) *El TDAH: detecció i actuació en l'àmbit educatiu. Materials per a l'atenció a la diversitat. Guia per a mestres i professors.*

<http://www20.gencat.cat/portal/site/ensenyament/menuitem.e79d96e9bc498691c65d3082b0c0e1a0/?>

[vgnnextoid=357317ad03d5c310VgnVCM1000008d0c1e0aRCRD&vgnnextchannel=357317ad03d5c310](http://www20.gencat.cat/portal/site/ensenyament/menuitem.e79d96e9bc498691c65d3082b0c0e1a0/?vgnnextoid=357317ad03d5c310VgnVCM1000008d0c1e0aRCRD&vgnnextchannel=357317ad03d5c310)

Recuperat 2 de juny de 2014.

Farré, A. *Reflexions entorn al TDAH i l'assessorament psicopedagògic.*

<http://ambitsdepsicopedagogiaorientacio.cat/wp-content/uploads/Àmbits37.pdf>
núm. 36, p. 8-10 àmbits de psicopedagogia 37 1 hivern 2013 1 p. 10

Fusté, M. (2010) *Experiencias de lengua en secundaria desde una perspectiva sistèmica*. Barcelona: Graó.

Giné, C. I Mauri, T. (cords) (2003) *Anàlisi de casos*. Barcelona: FUOC.

Mateo Andrés, J et al. *Avaluació de centres, programes i professorat. Mòdul 4. Avaluació del professorat.* Barcelona: UOC.

Miranda, A. Soriano, M. García, R. Optimización del proceso de enseñanza/aprendizaje en estudiantes con trastorno por déficit de atención con hiperactividad (tdah) edupsykhé, 2002, vol. 1, No. 2, 249-274 **Universidad Camilo José Cela**

Monereo, C. (coord) i altres (2003) *Models d'orientació i intervenció psicopedagògica.* Barcelona.

Orjales, I. (2011) *Déficit de atención con hiperactividad. Manual para padres y educadores.* Madrid: CEPE

Pla, S., Solé, C., Sanmartí, T. (2011) *Llegim fent dreuera.* Barcelona.: Salvatella.

Sánchez, E. (2000) *Dificultats d'aprenentatge i intervenció psicopedagògica.* Barcelona: UOC.

<http://www.fundacioncadah.org/web/noticia/el-tdah-contemplado-en-la-ley-organica-de-mejora-de-la-calidad-educativa-lomce.html>
recuperat dia 1 de juny de 2014

ANNEXOS DOCUMENTALS.**1. Informació sobre C aportada pel pedagog escolar.****INFORMACIÓ SOBRE C APORTADA PEL PEDAGOG ESCOLAR**

Antecedents diagnòstics:

Proves aplicades a dins l'escola per la Logopèdia del centre:

- DNCAS (sense cap dificultat cognitiva).
- PLON-R (millorar part del contingut i ceceo).
- ITPA (edat psicolingüística 6 anys i 10 mesos, no hi ha desfasament, necessita millorar associació auditiva i visual i la Integració auditiva i visual).
- Valoració de la lectoescriptura (apareixen característiques dislèxiques, lectura sil·làbica, unió i separació incorrecte).
- RESERVAL TEST (Té madures necessària per adquirir lectoescriptura).
- Derivat a l' otorrino i oculista (sense problemes).

Aspectes rellevants de la reunió amb el centre educatiu:

La tutora i logopèdia exposen el seu punt de vista i el treball que s'ha realitzat amb D, anomenen una falta de base, ja que va arribar molt fluix a primer de primària, amb anterioritat anava al centre (...), i amb un petit retard maduratiu.

La tutora exposa que és molt feiner, que és molt bon nin i treballa molt bé però sempre necessita una constant ajuda per tenir la seguretat de què ho està fent bé.

Noten diverses dificultats pel processament de la informació que ha llegit així com també la memòria de treball.

En l'escriptura presenta omissions i faltes d'ortografia rellevants per la falta de velocitat lectora i via utilitzada en la lectura (fonològica).

En Jaume té una adaptació no significativa que s'ha d'intentar evolucionar les seves

competències produint un procés maduratiu.

No és conscient del seu aprenentatge i no té una bona planificació de la tasca, confon masculí i femenins, (el taula).

El pare en principi es va mostrar reticent a les opinions realitzades pels especialistes, ja que ell treballa molt amb el seu fill i l'ajuda a estudiar, no ho concep de la mateixa manera, en canvi la seva mare està més predisposada a acceptar i intentar donar solucions, el pare no es que no vulgui ajudar-lo, simplement està en procés d'acceptació de les dificultats d'aprenentatge que presenta el seu fill, relaciona DEA amb que el seu fill és "tonto".

Acords realitzats:

1. Praxis dels exercicis a casa de la s/ss, amb dictat, repàs de taules i matemàtiques i lectura, també conversacions orals.

2. Praxis de comprensió lectora i escriptura dins la reeducació.
3. Prova diagnòstica WISC-IV, identificar memòria de treball i si hi ha progrés en relació als diagnòstics anteriors.
4. Treball de l'estructura d'expressió i escriptura (tenir la capacitat d'escriure 4 frases amb coherència).
5. Planificació de la tasca i pautes per la seva autonomia.
6. Desenvolupar les habilitats lingüístiques (importància de la bona escriptura, ortografia i coherència)

2. Rúbrica per avaluar l'expressió escrita amb D.

Dimensió escrita (primària)			
<ul style="list-style-type: none"> Planificar l'escrit d'acord amb la situació comunicativa i el destinatari <p>Un escriptor competent dedica temps a pensar què vol dir, com ho dirà i qui ho llegirà.</p>	Planificar un text d'un tema proper o viscut adreçat a persones de l'entorn, decidint quin tipus de text cal escriure, la seva estructura i generant idees amb l'ajuda de pautes concretes.	Planificar textos de temes coneguts, decidint quin tipus de text cal escriure, la seva estructura, a qui va dirigit i generant idees amb l'ajuda de pautes generals.	Planificar autònomament textos de temes diversos, dirigits a qualsevol receptor, decidint quin tipus de text cal escriure, la seva estructura, generant idees i cercant informació, si és necessari.
<ul style="list-style-type: none"> Produir textos de tipologies diverses amb un lèxic i estructura que s'adeqüin al tipus de text, a les intencions i al destinatari 	Produir textos propers, viscuts i escolars dirigits a iguals o a persones de l'entorn proper, emprant una correcta estructura de frase, usant connectors mantenint la concordança; una puntuació que s'organitzi en paràgrafs, amb un lèxic específic i es normes ortogràfiques que responguin a normes constants i excepcions de paraules més usals.	Produir textos de tipologia diversa molt ben estructurats dirigits a diferents destinataris amb una intenció concreta, emprant una estructura del text amb varietat de connectors i mantenint la concordança, una puntuació que organitzi els elements de la frase, un lèxic precís i les normes ortogràfiques i les excepcions del lèxic específic.	
<ul style="list-style-type: none"> Revisar el text per millorar-lo i tenir cura de la seva presentació 	Revisar amb suport de pautes i elements de consulta alguns aspectes lingüístics del text: ortografia,	Revisar amb suport de pautes i elements de consulta aspectes lingüístics del text:	Revisar de forma completa el text (aspectes lingüístics i discursius) amb

formal en funció de la situació comunicativa	lèxic i gramàtica, i algun aspecte que faci referència al contingut. Presentar el text amb una forma clara i entenedora.	ortografia, lèxic i gramàtica i aspectes discursius (coherència i adequació) amb suport de pautes. Presentar l'escrit amb una forma adequada al tipus de text, a la funcionalitat i al format.	autonomia. Presentar el text tenint en compte elements estètics i creatius.
--	--	--	---

Extreta de Mallart, J.; Sarramona. J. (coords) (2013) *Competències bàsiques de l'àmbit lingüístic. Llengua catalana i castellana. Educació Primària.*

Barcelona: Generalitat de Catalunya. Departament d'Ensenyament.